

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Vós sí, que esteu de broma!

No fa molts dies que, mentre prenent un refresc pensava quelcom per a omplir LA VALL DEL MOGENT, em cridà l'atenció la conversa, que amb el to d'aquells que quan parlen es creuen que diuen alguna cosa, sostenien animadament dos subjectes de la taula del costat.

«Fins el dia (deia un d'ells amb cara de setciències) que els amos i les grans empreses deixin participar a l'obrer en llurs ganàncies, no hi haurà pau en el món. Res d'augment de sou ni de rebaixa d'hores de treball; participació directa en el negoci. Heus ací la clau per a acabar amb les raons i les discòrdies socials.»

La seva cara, com la meua, de treballador del camp i colrada pels sols i serenes, em deixava entreveure que aquell entusiasta propagador del socialisme (tal volta sense ell pensar-s'ho,) era de la colla que xerrem perquè 'enim llengua i que la més petita interrupció ens fa quedar més muts que un ànec dels que porten aquest nom.

Vaig aprofitar l'ocasió en que ell féu l'acció de dirigir-se'm com demanant la meua conformitat, per dir-li:

Perdoneu, però estic segur que les afirmacions que acabeu de fer no les haveu estudiades ben bé prou a fons.

Que l'amo deixi participar en les ganàncies a l'obrer, heu dit vós, veritat? Molt bé; però i en les pèrdues? L'obrer, deixant apart rares i honoroses excepcions, sempre va menjant i coent, com vulgarment es diu; guanya per exemple deu pessetes diàries, ve el cap de la setmana i fa net i canet.

Es declara una vaga i assoleix una peseta més de jornal; es cria o se li presenta una despesa o un luxe nou i si fa o no fa, al cap de la setmana fa una liquidació igual a la que feia quan en guanyava només deu.

Però, bé; ara suposem que l'amo els reparteixi setmanalment el total de ganància obtinguda, el dia que la casa experimenti una pèrdua petita o grossa, però pèrdua a la fi; com i on anirà a parar la casa o la fàbrica en semblant cas? L'amo es fa milionari, em direu vós; està bé, parlem-ne. Suposem que en una fàbrica o taller hi treballen cent operaris;

i que cada operari guanya al cap del dia una pesseta neta per a l'amo o per a l'empresa. Al cap del dia són cent pessetes, amb les quals no sols viu l'amo com un senyoràs, sinó que arrecona unes pessetes, en dipòsit per a fer front a qualsevol crisi o contratemps que pugui presentar-se. Ara suposem que aquelles cent pessetes, per exigències o pel sentit socialista que vós prediqueu, les reparteix entre els cent treballadors esmentats; de què viurà ell? De què pagarà a aquell centenar d'obrers, la setmana que li protestin una lletra o no hagi tingut demanda de gènere?

Es molt bonic repartir-se les ganàncies; però, i les pèrdues?

L'home quedà esmaperdut i mirant-me de dalt a baix amb un mal dissimulat caire de mal humor, em digué:

— Esteu de broma, vós!

— Vós sí que esteu de broma! — vaig respondre jo, content d'haver acabat amb aquell enfilall de disbarats.

WESS BUSSKU

femina

CONFECCIONS
PER A SENYORA
Clavé, 36 :: Granollers

Notes i Comentaris

L'assassinat dels germans Badia

No han estat encara descoberts els autors del bàrbar atemptat que costà la vida al que fou cap superior de policia de la Generalitat i al seu germà.

Cal que els agents de l'autoritat intensifiquin el seu esforç, a fi de que no quedi impune un crim de tanta transcendència, puix que no sols representa una fatídica taca roja als carrers de Barcelona, sinó que de no ésser aixafats els seus autors sota el pes de la llei, podria esdevenir el rebrot maligne d'aquell tristement cèlebre pistolisme barceloní.

L'opinió sensata ho reclama.

La caiguda de l'imperi abissini

Hom pot dir que: l'imperi d'Abissínia ha caigut estrepitosament sota la fúria bèl·lica de les armes italianes.

Dissabte passat l'Emperador, la seva família i el govern, abandonaren la capital i embarcaren vers un país o lloc més segur.

El pillatge saquejà Addis-Abeba i després hi calà foc pels quatre costats, a l'ensens que hi arribaven les tropes invasores italianes.

Amb la caiguda de l'imperi abissini cau també tota la democràcia de la Lliga de Nacions, com caigué la democràcia francesa davant la dictadura d'Hitler, la democràcia anglesa davant la dictadura de Mussolini i com cau també tota la democràcia d'Europa sota la dictadura roja de Stalin i dels Soviets.

I la gent entestats a cridar: Visca la democràcia!

Que en som d'obtusos!

Les clavegueres i aigües potables

El dia 5 es féu un pregó de que tot-hom pot empalmar a la xarxa de clavegueram, puix acaba d'ésser enllestida, donant un termini de vuit dies per a efectuar-ho.

Abans d'empalmar, els interessats tenen d'entrevistar-se amb l'encarregat de les obres, senyor Gil, puix ell els donarà tota classe d'explicacions per a fer els empalmaments, no poguent tapar les excavacions fins i tant l'encarregat no doni el seu conforme.

Les hores per a dirigir-se al senyor Gil, són de 4 a 6 de la tarda.

La brigada està ara en els carrers de Torrents i Moner i Quintana posant les canyerries de l'aigua.

Així, doncs, les obres segueixen envers la seva finalitat.

El dia 5 es reuní, sota la presidència del senyor Alcalde, Francesc Asmarats, la Comissió de les aigües i clavegueres, per a tractar de diferents assumptes relacionats amb les obres.